

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Αγίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα, Αριστάρχου, Πιούδη καὶ Τροφίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

‘Ηχος α’ Πανεύφημοι Μάρτυρες

Λόγῳ θείας γνώσεως λαούς, ἀγνωσίας πάνσοφοι, ὀλοτελῶς ἔλυτρωσασθε, καὶ προσηγάγετε,
σεσωσμένους τούτους, Λόγῳ τῷ ἐκλάμψαντι, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου Ἀπόστολοι, Αὐτῷ πρεσβεύσατε,
δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πούδην καὶ Ἀρίσταρχον σοφὸν καὶ τὸν θεῖον Τρόφιμον, τοὺς ἀληθεῖς χριστοκήρυκας, ἀνευφημήσωμεν,
πλάνης γὰρ χειμῶνα, θέρμη θείας χάριτος, διέλυσαν, καὶ νῦν πρὸς τὸ ἄδυτον, φέγγος ἐσκήνωσαν,
ἀμοιβᾶς πόνων δρεψόμενοι, καὶ μεθέξει, ἀρρήτῳ θεούμενοι.

Παύλω ἐφεπόμενοι κλεινῷ, διδασκάλῳ Ἐνδοξοῖ, πολλοὺς κινδύνους ὑπέστητε, εἰρκτὴ κλειόμενοι,
οὐμιλοῦντες πόνοις, ξίφει ἐπὶ τέλει δέ, τμηθέντες κεφαλὰς ἐνηθλήσατε, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι
ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χωρίον εὐρύχωρον Θεοῦ, οὐρανῷ πλατύτερον, τὸν σμικρυνθέντα τοὶς πάθεσι, καὶ στενωθέντα με,
πειρασμῷ ἐφόδοις, ἐν θλίψει πλάτυνον, καὶ ἐν στενοχωρίαις μεγάλυνον, προσηρεμούσά μοί, τὰ
προσπίπτοντα Πανάμωμε, καθ' ἐκάστην, αὔραις τῆς πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τρομφαία διῆλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεπε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν
καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοὶ προέφησεν, ἀλλ' ἔξανάστηθι, καὶ συνδόξασον
ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Απολυτίκιον ‘Ηχος γ’

Ἀπόστολοι ἄγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἔλεῃ μονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Οἱ Κανόνες της ἡμέρας, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θείοις Μαθηταῖς θεῖον ἔξάδω μέλος.
Ποίημα Ἰωσήφ.

‘Ωδὴ α’ ‘Ηχος πλ. β’
‘Ο Εἰρμὸς

«Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ, ἵγνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμενον,
Θεῷ ἐπινίκιον ὀδῆν, ἐβόα ἄσωμεν».

Θρόνῳ Θεοῦ παρεστῶτες ὡς λειτουργοί, ὡς αὐτοῦ διάκονοι, ὡς φωστῆρες νοητοί, φωτισμὸν αἰτήσασθε
ἡμῖν, τοὶς τιμῶσι τὴν ὑμῶν μνήμην Ἀπόστολοι.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ δι' οἴκτον ἐπιφανεῖς, μαθητὰς ἐκλέγεται, καὶ θεράποντας ὑμᾶς, σὺν ἑτέροις πλειόσιν
αὐτοῦ, καταγγέλλοντας Σοφοί, τὸ θεῖον βούλημα.

Ἴερωτάτη χορεία τῶν Ἱερῶν, Χριστοῦ ἐβδομήκοντα, συνταγέντες Μαθητῶν, σὺν τῷ Παύλῳ ἄπασαν τὴν

γήν, διδαχῶν θείω φωτὶ καταλαμπρύνετε.

Ο Ιερώτατος Πούδης, Καὶ ὁ κλεινός, καὶ σοφός, Ἀρίσταρχος, σὺν Τροφίμῳ φωταυγεῖς, ώς ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν γῇ, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

Θεοτοκίον

Ἴνα τοὺς κάτω τοὶς ἄνω ὑπερβολή, εὐσπλαγχνίας Ἀχραντε, νὺν συνάψῃ ὁ Θεός, σάρκα προσελάβετο ἐκ σοῦ, καὶ διέμεινεν ὁ ἥν καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Ωδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ώς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς Ὄμολογίας σου».

Συνόντες Παύλῳ τῷ κλεινῷ, σὺν αὐτῷ πάντα κόσμον, ὡς ἀστέρες ἡλίῳ, περιήλθετε φωτί, κηρύγματος Ἱεροῦ, ἀγνωσίας σκότος ἀπελαύνοντες.

Μεγάλοις πονοις τῆς σαρκός, τὴν ἐπίπονον ἥραν, ἀμαρτίαν ἐκ μέσου, οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταί, τὴν ἀπονον τοὶς πιστοίς, ἐν ὑψίστοις λήξιν μνηστευόμενοι.

Ἀρρήτως ὄντα ἐκ Πατρός, ἐν ἀρχῇ Θεὸν Λόγον, ἐπὶ γῆς σαρκωθέντα, οἱ Ἀπόστολοι σαφῶς, κηρύττοντες τὰς ἀρχάς, τοῦ αἰῶνος τούτου ἐξεφαύλισαν.

Θεοτοκίον

Θηλάζεις γάλα τοῦ παντός, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου, γεννηθέντα ἀρρεύστως, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, καὶ συντριβέντας φθορά, τοὺς ἀνθρώπους πάλιν ἀναπλάσαντα.

Κάθισμα Ἡχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ζωηφόρου, πεφυκότες βότρυας, ἐναποστάζοντας ἡμῖν, οἶνον ζωῆς προστηνέγκατε, οὐρανομύσται, Κυρίου Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Ὑπωθεῖσαν πάθεσι, τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχήν μου ἀχραντε, Θεογεννῆτορ ἀγαθή, τὴ σὴ πρεσβεία καθάρισον, σὺ γ ἀρ ὑπάρχεις, σωτήριος κάθαρσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, τὸν Ἀμνὸν ἡ ἄμωμος, Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ καὶ ἀγνή, ἀναβοῶσα ἐκραύγαζε, Λόγε, ὑμνῷ σου τὰ θεία παθήματα.

Ωδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησίᾳ θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυρίῳ ἐօρτάζουσα».

Ἡ ὑπερούσιος, τριάς ὡς τρίφωτον, ἐπανῆψε λαμπάδα τοὺς Ιερούς, Πούδην τε καὶ Τρόφιμον, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τὴν γῆν, θείω λόγῳ κατανύγάζοντας.

Τοῦ Παύλου ὕφθητε, σοφοὶ συνέκδημοι, διωγμοὺς σὺν ἐκείνῳ πολυειδεῖς, καὶ κινδύνους Ἐνδοξοί, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν, γεγηθότες ὑπομείναντες.

Αἱμάτων ρέύμασι, καθηγιάσατε, πᾶσαν κτίσιν ἀθλοῦντες, τὰ ἐναγῆ, αἴματα τοὶς δαίμοσιν, ἐπιφερόμενα, Χριστοῦ, καταπαύσαντες Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Ίσχύς μου Ἀχραντε, καὶ καταφύγιον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ πρὸς Θεόν, πρέσβις χρηματίζουσα, αἰωνιζούσης μὲ φλογός, καὶ γεέννης ἐλευθέρωσον.

Ωδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὄρθριζόντων σοὶ ψυχάς, πόθῳ κατανύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Στήλας κατέαξαν καὶ ναούς, τοὺς εἰδωλικοὺς οἱ εὐκλεεῖς, οἰκοδομοῦντες ἐν χάριτι, ὡς σκηνὴν πεσοῦσαν ταὶς παραβάσεσι, καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοκήρυκες.

Θάλασσαν ἵπποι πανευκλεείς, ὄντως χρηματίζοντες Θεοῦ, τῆς ἀθείας ταράξαντες, τοὺς ἀποπνιγέντας ἐν ταύτῃ πρότερον, κηρύγματι τῷ θείῳ ἀνεξωώσατε.

Ἐπισκοπούμενοι πρὸς Θεοῦ, θείαις ἐπισκέψειν ὑμῶν, τοὺς ἐν ὁδύνῃ τυγχάνοντας, εἰδωλομανίας καὶ κινδυνεύοντας, ἐσώσατε σωτῆρες ἡμῶν γενόμενοι.

Θεοτοκίον

Ἴερωτάτως ὁ Ἱερός, πάλαι Ἡσαίας φωτισθείς, Πνεύματι θείῳ ἐβόησεν, ίδοὺ ἡ Παρθένος, ἔξει σαρκούμενον, Θεὸν δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν ἀπερίληπτον.

Ωδὴ σ' Ὁ Εἱρμὸς

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προιστραμῶν, βῳδὸν σοί, Ανάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε».

Ο πάνσιφος Τρόφιμος, καὶ Ἀρίσταρχος ὁμοῦ, καὶ Πούδης ὁ θαυμάσιος, ὃς μαθηταὶ τοῦ Λόγου καὶ ἱεροί, τοῦ Παύλου συνέκδημοι, Ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημείσθωσαν.

Ναμάτων ἀνάπλεοι, τῶν τοῦ Πνεύματος Σοφοί, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες, πᾶσαν ψυχὴν ἡρδεύσατε διδαχαίς, ἐκ μέσου ποιήσαντες, τὸν φλογιμὸν τῆς ἀπάτης θείᾳ χάριτι.

Ἐνούμενοι πνεύματι, μερισμὸν οὐδὲν αὐτῷ, τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος, ἐσχήκατε, ὁμοῦ γὰρ τὰς κεφαλάς, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, ἀπετμήθητε τούτῳ κλεῖζόμενοι.

Θεοτοκίον

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη Κόρη καὶ φρικτή, ἡ ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις, τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῷ καταλλάττουσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώην ἀπονέμουσα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον

Τὴ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τριφίμου.

Στίχοι

- Τιμῶ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστέα,
- Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.
- Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης, Πούδη;
- Ποῦ δὴ μετέστην, ἡ πρὸς ἄφθαρτον κλέος;
- Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,
- Τροφὴ προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει.
- Τὴ δεκάτη δὲ μαθηταὶ ἀπήραν καὶ γε τετάρτη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

Στίχοι

- Νῦν Μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων ἡ πάλαι.
- Μιμούμενος γὰρ Μάρτυρας, τὸ πὺρ στέγει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἅγίας Μάρτυρος Θωμαϊδος.

Στίχοι

- Αἰῶνος ἥρας τοῦδε τὴν Θωμαϊδα,
- Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ.

Ταὶς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἀγγελος τοὶς ὄσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε δοάν, Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἄσεβείας κατεσβέσατε τὴν κάμινον, ὅμβροις σεπτοῦ κηρύγματος, ώς Ἀπόστολοι, ώς δὲ θεῖοι ὄντες, Αθληταί, αἱμάτων ῥοαὶς εἰδωλικήν, ὥλην ἐφλέξατε Σοφοί, ὅθεν δοξάζεσθε.

Διελθόντες ώς ὑπόπτεροι γὴν ἄπασαν, Ἀπόστολοι πανεύφημοι, θεῖον κήρυγμα τῶν ἐθνῶν ἐσπείρατε ψυχαίς, ώς ἄριστοι ὄντες γεωργοί, καὶ ὥσπερ σῖτον τῷ Χριστῷ, πάντας προσήξατε.

Ὦραιώθητε ὥραίοις ὑμῶν στίγμασιν, Ἀρίσταρχε καὶ Τρόφιμε, ἐλαμπρύνθητε ὑπὲρ πάντα δόκιμον χρυσόν, σὺν Πούδῃ τῷ ὄντως θαυμαστῷ, διὰ παντὸς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσωποῦντες Χριστόν.

Θεοτοκίον

Μακαρία ἐξ Ἅγίου ὕφθης Πνεύματος, Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, σωματώσασα, τὸν τοὺς θείους τούτους μαθητάς, τῷ κόσμῳ ώς θείας ἀστραπάς, ἐξαποστείλαντα Σεμνή, φωταγωγῆσαι πιστούς.

Ωδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοὶς ὄσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας, ἄπαντα γὰρ δράς, Χριστέ, μόνω τῷ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἐκτεμόντες τὰς ρίζας τῆς ἀθεότητος, τὴ δρεπάνη τὴ θεία κατεφυτεύσατε, πίστιν ἀληθῆ, καὶ τελείαν ἐπίγνωσιν, ταὶς τῶν εὐσεβούντων, καρδίαις θηγόροι.

Λόγῳ θείῳ καρδίας κατενεώσατε, καὶ τῆς γνώσεως σπόρον καταβαλόμενοι, ἀσταχυν Σοφοί, πολύχουν ἐθερίσατε, τῶν διασωθέντων, Ἀπόστολοι τὸ πλῆθος.

Οἱ ἀκλόνητοι στῦλοι τῆς Ἑκκλησίας Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας οἱ θεῖοι βότρυες, οἱ τὸν γλυκασμόν, τῆς ζωῆς ἀποστάζοντες, Ἀρίσταρχος καὶ Πούδης, καὶ Τρόφιμος τιμάσθω.

Θεοτοκίον

Συντριβεῖσαν Παρθένε τὴν ἀνθρωπότητα, ἀνεκαίνισας ὅλην καινὴ λοχεία σου, φύσεως θεσμούς, ὑπὲρ φύσιν καινίσασα, κεχαριτωμένη, Θεοῦ τοῦ ζῶντος Μήτηρ.

Ωδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταὶς οὐρανίαις στρατιαις σὲ μακαρίζομεν».

Ἴσχὺς ἀφήρηται τοῦ ἀλάστορος, πέπτωκε δὲ τὸ τούτου ἐπαιρόμενον φρύαγμα, ἀσθενείᾳ σαρκὸς γὰρ οἱ Ἅγιοι, τούτῳ περιπλακέντες, ἔτρεψαν ὥλεσαν, καὶ τῆς τυραννίδος τῆς αὐτοῦ πιστοὺς ἐρρύσαντο.

Ως χοῦν τὴν πλάνην ἐξελεπτύνατε, πανευκλεεὶς φωστῆρες οἰκουμένης Ἀπόστολοι, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται ὕφθητε, μέλποντες σὺν ἐκείνοις, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Σαρκὸς ἰώμενοι ἀρρωστήματα, καὶ ψυχικὰ Ἀπόστολοι Κυρίου νοσήματα, καὶ τελοῦντες ἐξαίσια θαύματα, πάντας τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ προσεφειλκύσατε, γνώσεως πρὸς φῶς ἀληθινόν, ὅθεν δοξάζεσθε.

Ἡ θεία μνήμη ὑμῶν ἐκλάμψασα, τὴν τοῦ Χριστοῦ φαιδρύνει Ἑκκλησίαν Ἀπόστολοι, ἦν ταὶς θείαις ὑμῶν παρακλήσεσι, ρύσασθε πάσης βλάβης τῆς τῶν αἱρέσεων, σκέποντες ἀπήμονα λαὸν τὸν εὐσεβόφρονα.

Θεοτοκίον

Φλογὸς γεέννης μὲ ἐλευθέρωσον, ἡ ὑπὲρ νοῦν τὸ πὺρ ἀποτεκοῦσα τὸ ἄστεκτον, καὶ ψυχήν μου πρὸς πόθον ἐπάναψον, ἄχραντε τοῦ ἐλθόντος πὺρ ἐπιγνώσεως, Κόρη ἐπὶ γῆς ἐπιβαλεῖν, θεοχαρίτωτε.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καὶ Ἀπόλυσις.